

Mindretallet under Nr. 81 til § 131 skal jeg ikke opholde mig videre, da jeg antager, at den ærede Ordfører vil udtale sig videre derom. Jeg skal blot sige, at det vel forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) sagde, at Straffeloven i Nødværge-Kapitlet i § 40 udtaler sig saaledes, at Handlinger, der ere foretagne af Nødværge, ere straffri; men det kan ikke overses, at her er noget Mere tilstede end det blotte Nødværgeitilfælde, hvor Vedkommende anvender Magt for at værges sin Person, hvor det altsaa kun er en Ret for den Paagjældende at anvende Vold for at værges sin Person, og hvor det altsaa er rigtigt at sige, at han i dette Tilfælde bliver straffri. I denne Paragraf, § 131, tales der derimod ogsaa om, at den Paagjældende værges ikke blot sin Person, men, hvad der er vigtigere, sin Stilling og det ham paalagte Svær som Befalingsmand at opretholde Orden og Disciplin, og da der her saaledes ikke blot er Tale om hans Ret, men om hans Pligt, er det uskorrekt at udtrykke det saaledes, at han kan blive straffri, men korrekt, som Lovforslaget siger, at hans Forhold ikke kan henregnes under den Vold, som skal straffes efter § 130.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Det er jo en temmelig lang Række af Ændringsforslag, der er stillet til de Kapitler, som ere fattede under Forhandling i dette Møde. Jeg skal søge at fattede mig saa kort som muligt, men jeg bliver dog nødsaget til at følge den ærede Ordførers Exempel og udtale mig om hvert enkelt stillet Ændringsforslag. — Det første Ændringsforslag er stillet til § 64 under Nr. 36. Dette Forslag kan jeg tiltræde, og det Samme kan jeg gjøre med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 37. — Ændringsforslaget under Nr. 38 tiltræder jeg mig derimod at fraraabe Thinget at vedtage, idet jeg tror, at Lovforslagets Redaktion af § 66 er at foretrække, hvilket, dersom jeg ikke misforstod den ærede Ordfører, ogsaa blev indrømmet af ham. — Ændringsforslaget under Nr. 40 kan jeg tiltræde. — Dernæst kommer jeg til Ændringsforslaget under Nr. 44, idet de mellem-liggende Ændringsforslag under Nr. 41, 42 og 43 dels ere hørtfaldne ifølge tidligere Afstemninger, dels tagne tilbage. Ændringsforslaget under Nr. 44 har, som den ærede Ordfører udtalte, ikke nogen stor Betydning, idet, hvad der tilfugtes ved Ændringsforslaget, nemlig at tilkjendegive, at det er en Underordnet, hvormed der er Spørgsmaal, egentlig tydelig fremgaar af Paragrafens hele Affattelse, efter som der senere i Paragrafen er Tale om Vedkommendes Foresatte. Men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Himsted), der som Medlem af Udvalget har deltaget i Stillelsen af dette Ændringsforslag, udtalte, da han havde Ordet, at han havde nogen Betenke-

lighed ved Affattelsen, og yttrede, at der muligvis kunde være Anledning til ved 3die Behandling at stille et Ændringsforslag til denne Paragraf, som gik i en noget anden Retning. Det ærede Medlem udtalte tillige, at Ændringsforslaget ikke var meget ubørlig motiveret i selve Betænkningen. Det, som det gjaldt om, var efter det ærede Medlems Formening at faae præciseret, hvem der egentlig sigtedes til ved Paragrafens Bestemmelser, og han forment, at de Udtryk, som findes i den norske militære Straffelovs § 73, vare heldigere, hvor det hedder: „Hvo, som paa Krigsfartøi under Jægtning stryger Flaget uden udtrykkelig Ordre fra Fartøjets Befalingsmand, anses med Livsstraf eller Strafarbejde i 1ste Grad“. Her er ganske vist Bestemmelsen tydelig nok; men denne Paragraf er ikke saa fuldbig som den tilsvarende § 70 i nærværende Udkast, idet denne ogsaa omfatter Eskibechefer, som staa under en Eskadrechefs Befaling. Der staaer nemlig: „Den, som under Jægtning, eller naar Jægtning forestaar, uden Befaling af vedkommende Foresatte stryger Flag paa Krigsfartøi eller giver andet Signal“. Der er ogsaa Eskadrechefen Foresat, men ved den Affattelse, som den norske Straffelov har, er dette Forhold ikke holdt for Die. Jeg skal imidlertid afvente, hvad det ærede Udvalg og det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds muligvis maatte finde sig foranledigede til at gjøre med Hensyn til denne Paragraf til Sagens tredie Behandling. — Udvalgets Ændringsforslag til § 71 under Nr. 45 skal jeg henstille til Thingets Afgjørelse; jeg skal ikke reise nogen videre Indsigelse imod dette Ændringsforslags Vedtagelse. — Udvalget har derefter under Nr. 46 stillet Forslag om, at der efter § 76 skal tilføies som ny Paragraf følgende: „Den Befalingsmand, som uden dertil at være berettiget, læder alarmere ved Signal og derved fremkalder saa alvorlig Uorden eller Forstyrrelse, at Oplysning kan befrygtes, straffes med Fængsel, Embetsfortabelse eller Statsfængsel.“ Dette Ændringsforslag blev nærmere motiveret af Udvalgets Ordfører og ogsaa nærmere omtalt af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Det er jo utvivlsomt, at en saadan Handling som den, der nævnes i dette Forslag, og som ganske vist er stillet til at fremkalde alvorlig Uorden og Forstyrrelse, deroute, som det ærede Medlem sagde, ogsaa bør være strafbar; men det forekommer mig, at det ikke er nødvendigt at tilføie en saadan ny Paragraf, idet en saadan Handling efter Lovudkastet vil kunne finde sin Straf. Den ærede Ordfører udtalte, at han ikke havde kunnet finde nogen tilsvarende Straffebestemmelse for en saadan Handling. Dette tror jeg imidlertid, at en nærmere Undersøgelse af Lovforslaget vil vise ikke at være Tilfældet, idet der er en Paragraf, hvorunder den kan henføres; men den væsentligste Indvending, jeg har mod Ændringsfor-